

Háry János bordala

Az Alisca Borrendnek

Nem asszonyöl de pincemély
Sötétje vonz lopó a kéj
Szerszáma bedugom alul
S megcsókolom fölül vadul

Nem lágy ölek de szurdikok
Ahol még föl-le csúszhatok
Rozsdás a kulcs de nyitja még
A prérsházat s ez épp elég

Hej fény-lopóval fölszivott
Pitymallat-alkony-óborok
Miket kifröcsentett az Úr
(Talán nem fogta jól alul)

Hej Nap kövér hordója fenn
Mely ott görög a pince-menny
Grádicsain alá az éjbe
Tudom gurulhat még élémbe

Ha majd a gálickék egek
Szőlőhegyén a Hold kerek
Kőasztalára könyökölve
Nagyot sercintek rá a földre

S pipámat olykor félrerakva
Napot verek naponta csapra
S iszom kancsójából az égnek
Reggel vöröst délben fehéret

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

A vers a költő előadásában:

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)